

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Mariána Jarábka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. februára 2011 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného **M. C.**, pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. j/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej už len „Tr. zák.“) a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 14. decembra 2010, sp. zn. 6 Ntok 1/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **M. C. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 21. augusta 2006, sp. zn. 2T 9/2004, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. novembra 2006, sp. zn. 1To 100/2006, boli **M. C.** a **L. V.** právoplatne uznaní za vinných z trestného činu vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. j/ Tr. zák. a trestného činu porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 238 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

dňa 20. decembra 2002 asi o 23.00 hod. v obci **S.**, okr. **T.** po predchádzajúcej vzájomnej dohode a požití alkoholických nápojov pod zámienkou obstarania vody do chladiča osobného motorového vozidla vošli so súhlasom **A. P.** do jej rodinného domu č. **X.**, kde v úmysle usmrtiť **A. P.** a kradnúť v dome proti jej vôli tam zotrvali a v kuchyni ju následne fyzicky napadli tak, že ju najmenej počas jednej hodiny opakovane silou menšej až veľkej intenzity a prudkosti kopali a bili rukami a telefónom do oblasti hlavy, trupu a končatín, udierali jej tvár o zem, zviazali jej za chrbtom ruky telefónnym káblom a lykovou

šnúrou a nezisteným spôsobom dusili, čím jej spôsobili kožné odreniny, krvné podliatiny, tržné rany na hlave, trupe a končatinách, ložiskové prekrvácanie podkožia a svalstva hlavy, krku, trupu a končatín, zlomeniny pravej ramennej kosti, ľavej lícnej kosti a ľavého horného rohu štítnej chrupky, odtrhnutie úponu pravého 3. rebra od mostíka, pričom v dôsledku ťažkého opuchu mozgu vzniknutého pri vnútrolebečnom krvácaní, pomliaždení mozgu a dusení došlo u poškodenej k zlyhaniu centier riadiacich srdcovú a dýchaciu činnosť nachádzajúcich sa v kmeni mozgu a tým aj k jej smrti. Obžalovaní potom z domu odcudzili finančnú hotovosť nezistenej výšky, mäso nezisteného množstva, pištoľ na kapsle, prikrývky na posteľ a váľendu, vázu, dámske hodinky nezistenej značky a kuchynský nôž s drevenou rúčkou a z miesta činu odišli.

Za to bol M. C. odsúdený podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 3 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do III. nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trebišov z 3. februára 2003, sp. zn. 4T 10/2003, ako aj výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trebišov zo 6. novembra 2003, sp. zn. 5T 60/2003, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo 14. januára 2004, sp. zn. 4To 317/03.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 boli obaja vyššie menovaní zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenej V., pobočke T. náhradu škody vo výške 232 Sk. Poškodený L. P. bol so svojím nárokom na náhradu škody podľa § 229 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odkázaný na konanie o veciach občianskoprávných.

Dňa 20. mája 2010 bol Krajskému súdu v Košiciach doručený návrh odsúdeného M. C. na povolenie obnovy konania. V návrhu ako i vo svojej výpovedi pred dožiadaným súdom pritom uviedol, že ako nového doposiaľ nevypočutého svedka žiada vypočuť E. J. mladšiu, ktorá mu môže dosvedčiť tú skutočnosť, že on v čase spáchania skutku vnútri v dome spolu s L. V. nebol, pretože bol s ňou vonku v aute.

Krajský súd v Košiciach na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. decembra 2010, uznesením, sp. zn. 6 Ntok 1/2010, návrh odsúdeného M. C. na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že po preskúmaní žiadosti odsúdeného dospel k takému záveru, že táto je fakticky len opakovaním dôvodov predchádzajúcej žiadosti, o ktorej Krajský súd v Košiciach už rozhodol, a to v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Ntok 3/07 spolu s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. novembra 2008, sp. zn. 4 Tost 11/2008. Má za to, že v danom prípade ide teda len o nové opakovanie už podaného návrhu na povolenie obnovy konania, o ktorom už bolo rozhodnuté vo vyššie citovaných rozhodnutiach.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený M. C. prostredníctvom svojho obhajcu v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. Keďže sa nestotožnil so závermi prvostupňového súdu a jeho tvrdením, že ide o nové opakovanie už podaného návrhu na povolenie obnovy konania, žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a jeho návrhu na povolenie obnovy konania, aby vyhovel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného M. C. nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 402 ods. 1 Tr. por. o návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 402 ods. 2 Tr. por. odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 môže aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že v priebehu konania o predchádzajúcom návrhu odsúdeného M. C. na povolenie obnovy konania tento skutočne navrhol ako jedného zo svedkov vypočuť aj E. J.. Čo ale považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za potrebné v tejto súvislosti osobitne zdôrazniť, je to, že vyššie menovaná už bola v pôvodnom konaní viackrát vypočúvaná v pozícii svedka (č. l. 403 až 416 spisu – výsluchy v rámci prípravného konania; č. l. 1020 až 1027 spisu - na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2. mája 2005 čítaná podľa § 211 ods. 2 písm. b/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 per analogiam jej výpoveď nachádzajúca sa na č. l. 408 až 416 + boli jej kladené otázky), pričom okrem svojej prvej výpovede, kedy vraj zo strachu pred V. nehovorila pravdu, v rámci svojich ďalších výsluchov zotrvala na svojich tvrdeniach, a to aj pri konfrontácii s M. C. (č. l. 353 až 360 spisu).

Z pohľadu podaného návrhu na povolenie obnovy konania je potom potrebné poukázať predovšetkým na to, že sv. E. J. ml. v rámci svojich výpovedí opakovane potvrdila tú skutočnosť, že z auta do domu A. P. odišiel spolu s L. V. aj M. C. (pre vodu do chladiča), pričom títo sa po asi 1 hodine do auta spolu aj vrátili. Medzitým ich ona v aute čakala. Treba zároveň podotknúť, že s predmetným dôkazom sa následne vo veci konajúce súdy aj riadne vysporiadali a po zhodnotení všetkých vo veci vykonaných dôkazov jednoznačne dospeli k takému záveru, že na spáchaní posudzovaných trestných činov sa podieľali obaja vyššie menovaní, a to spôsobom bližšie popísaným v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku.

Z dôvodov vyššie uvedených dospel preto Najvyšší súd Slovenskej republiky k takému záveru, že Krajský súd v Košiciach postupoval procesne a vecne správne, keď o návrhu odsúdeného M. C. na povolenie obnovy konania rozhodol tak, že tento na neverejnom zasadnutí z dôvodov uvedených v § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol. V predmetnom návrhu odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti, ani súdu skôr neznáme dôkazy, ktorých existencia by mohla viesť k iného záveru pre rozhodnutie o jeho vine.

P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 24. februára 2011

**JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová